

Lærlingar verða ikki diskrimineraðir

Enn einaferð ein grein í Dagblaðnum við lágum sannleiksvirði.

Eitt valevni Fólkaflaksins, Bjarni Djurholm, hevdði í Dagblaðnum 19. október, eina grein undir heitinum »Handverkslær- ingar ongan stuðul».

Tað kundi sum heild verið nógv sagt og skrivað um hessa greinina, ið var heldur ósaklig eftir mínum tykki. Men tað eg tó serliga legði til merkis, og lat meg órógvast av, var sjálvur høvuðsbodskap- urin: lærlingar ongan

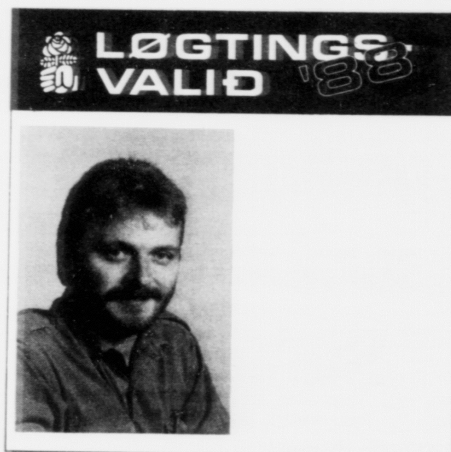
stuðul.

Bjarni Djurholm legði hetta fram, sum at sitandi landsstýri hevdði prioriterað aðrar útbúgvingar fram um lærlingar. Í greinini stóð beinleiðis, at »lands- stýrið við hesi skipan velur at stuðla parti av teimum lesandi, sam- stundis sum diskriminati- on verður framd móti øðrum».

Ósatt

Henda ákæran er sjálv- sagt ikki røtt og heldur ikki serliga væl grundað. Landsstýrið hevur ikki valt bert at stuðla einum parti av teimum lesandi, og landsstýrið hevur heldur ikki valt at diskri- minera ein annan part. Harafturimóti er orsøkin einfalt tann, at lærlingar, í staðin fyri studning, í framtíðini skulu hava

hægri lön. Í longri tíð hava lærlingar nevnlíga fingið heldur lága lön, og tí hava teir fingið studning afturat. Nú verður tað tó hildið at vera skeivt, at tað almenna skal veita studning, bert í at lærling- ar fáa ov lága lön á privata arbeiðsmarknaðinum. Sjálvsagt er tað eisini natúrligari, at lærlinga- lønin istaðin hækkar. Sum nevnt skulu lærlingar tí í framtíðini heldur fáa

hægri lön frá arbeiðsgev- arunum enn iskoyti frá tí almenna. Hetta hendir, so vitt eg havi frætt, partvis eftir ynski frá lærling- unum sjálvum.

Ódámilig grein

Sostatt er greinin hjá

Bjarna Djurholm bygd á heldur ivingarsamt grundariag. Líkt er til, at hon er tikin úr leysari luft og heft niður á blað, bert fyri at finnst at onkrum í nýggju studningsskipan- ina.

Hallstein Sigurðsson

Trygd teirra gomlu og veiku

Stundum siggja vit í blø- unum ein lista yvir »heim- sins rikastu lond». Hesin listi sýnir miðalinntøkuna pr. íbúgva í víðkomandi landi. Serliga eru tað olju- londini í Miðeystri, ið liggja ovarlaga á hesum lista. Vit hava lyndi til at taka hesi tøl uttan fyri- varni, og nýta tey sum tekin um vælferð í víð- komandi landi.

Hetta er sjálvsagt ikki rætt. T.d. vita vit, at tað mangastaðni eru bert tey fáu, ið hava eina himmal- hoga inntøku, og harvið fáa miðalinntøkuna pr. íbúgva at siggja so høga út, meðan ein stórur part- ur av fólkinum — tann vanligi borgarin — nog illa fær mat í munnin. Heldur ikki siga hesi tøl nakað um, hvussu nógv fólk hava eitt gott arbeiði at fara til hvønn dag, og púrt onki siga tey um eitt nú tey sosiala viðurski- ftini í víðkomandi landi. Tessvegna kunnu tey als ikki takast sum eitt tekin um borgaranna vælferð sum heild.

Eitt av aðalmálum Javnaðarflokksins, líka sið- ani hann var stovnaður, hevur verið at bota um umstøðurnar hjá teimum gomlu og veiku í okkara

samfelag og at geva teim- um mannsmilgig kor.

Fyrsti stórsigurin á hes- um øki var tá fólka- pensiónin kom, og var tað sum kunnugt Javnaðar- flokkurin, ið áttu høvuðs- ábyrgdina av, at henda lög kom í gildi. Siðani eru batarnir komnir slag í slag á tí sosiala økinum, altið við Javnaðarflokkinum sum slóðbrótara.

Tey minni mentu fluttu vit — til fyrri stuttum — út av landinum, men nú hava vit tibetur fingið tey flestu heimafutt.

Korini hjá teim gomlu eru alsamt batnaði, eitt nú var heimahjálparaskip- anin eitt stórt framstíg, og gróður hevur sum heild verið á tí sosiala økinum.

hesi árin Javnaðarflokk- urin hevur sitið til røðurs í Tinganesi.

Tó, øllum er greitt, at langt er eftir á mál, men vit vita, at nógvastaðni verður arbeitt við atlan- um batarnar bæði á komm- unalunum plani og lands- plani. Hetta er gleðiligt, tí tað er bæði synd og skomm, at tey gomlu og tey veiku ikki kunnu vera í sinum heimliga um- hvørvi, men nýðast at verða flutt til fremmant øki, har torført verður at trivast og finna seg til rættis.

Javnaðarflokkurin fer tí framhaldandi at stríðast av øllum alvi fyrri at út- byggja tað sosiala økið, soleiðis at tey gomlu og veiku kunnu vera í sinum heimliga umhvørvi og har liva eitt virðiligt liv.

Neyvan fara vit av hesi orsøk at klúgva longur upp eftir stiganum yvir »heimsins rikastu lond», men eitt er givið, og tað er, at fyri hesar ferðingar verður land okkara betur at liva í, og harvið verða vit øll rikari.

Karl Thomsen

Javnaðarflokkurin sigur NEI til at:

Vágoyggjin skal offrast í politiska spælinum hjá Fólkaflokkinum!

Javnaðarflokkurin fer nevnlíga ikki at vera við til at niður- leggja størsta arbeiðsplássid í Vágum, skrivur Sigfríður Olsen, valevni Javnaðarflokksins í Vágum.

Veljarar í Vágum, seta stórt spurnartekin við Fólkaflokkinn til komandi lögtingsval. Serliga er tað málið um Vágar og Glyv- ursnes, sum hevur gjørt veljaran forvitnan. Fólka- flokkurin hevur kastað Javnaðarflokkinum fyrri at vera óndsinnaðan mót- vegis Vágum. Harafturat verður sagt, at Vágar skilliga eru offur Javn- aðarflokksins til komandi val.

Øll, ið hava fylgt við hesi seinastu fyra árin, vita, at hetta eru hóp- leysir pástandir, ja, hetta er beinleiðis rangvørg og óndsinnað tala.

Harafturimóti stendur tað rimmarfast, at javn- aðarvalevnið, Frank Dav-

idsen, ótroystiliga hevur vart Vágar móti oyðingar- royndum fólkaflaks- manna. Og á lögtingi og í landsstýri hevur Javn- aðarflokkurin havt, og hevur framvegis púra greiða stóðu: Javnaðar- flokkurin fer ikki at verða við til at niðurlægja størsta arbeiðspláss í Vágum. Og henda stóða fer at standa við, eisini aftaná lögtingsvalið 8. november. Javnaðarflokk- urin gongur nevnlíga slettis ikki við til, at Vág- oyggjin skal offrast í polit- iska spælinum hjá Fólka- flokkinum. Og tí er tað so sera umráðandi, at vit her í oynni styrkja um stóðuna hjá Javnaðar- flokkinum. Tað gera vit við at velja javnaðarum-

boð á lögting tann 8. november.

Sigfríður Olsen

Spæla til veitslur,
brúðleyp og annað.
Dinnermusic og
dansitónleik v/ sangi.
Prísur frá kr. 3000,-
Njá! (Bergmenn)
Tlf. 19101